

Vergaderjaar 2008–2009

22 112

Nieuwe Commissievoorstellen en initiatieven van de lidstaten van de Europese Unie

CB

VERSLAG VAN EEN SCHRIFTELIJK OVERLEG

Vastgesteld 10 februari 2009

De vaste commissie voor Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit¹ heeft in haar vergadering van 18 november 2008 met belangstelling kennis genomen van de beantwoording van de brief van de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit van 3 oktober 2008 van de op 3 juni 2008 door de commissie gestelde vragen naar aanleiding van het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders (COM (2008) 124 def.)².

Naar aanleiding daarvan heeft de commissie bij brief van 18 november 2008 nog enige vragen gesteld aan de minister.

De minister heeft op 6 februari 2009 haar reactie gestuurd.

De commissie brengt hiermee verslag uit van het aldus gevoerde schriftelijke overleg.

De griffier van de commissie,
Warmolt de Boer

¹ Samenstelling:

Schuurman (CU) (voorzitter), Holdijk (SGP), Van der Linden (CDA), Swenker (VVD), Terpstra (CDA), Slagter-Roukema (SP), Westerveld (PvdA), Sylvester (PvdA), Putters (PvdA), Doek (CDA), Eigeman (PvdA), Engels (D66), Slager (SP), Goyert (CDA), Peters (SP), De Boer (CU), Willems (CDA) (vice-voorzitter), Schaap (VVD), Huijbregts-Schiedon (VVD), Laurier (GL), Hermans (VVD), Smaling (SP), Koffeman (PvdD), Böhler (GL) en Yildirim (Fractie-Yildirim).

² Zie E080043 op www.europapoort.nl

BRIEF AAN DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN VOEDSELKwaliteit

Den Haag, 18 november 2008

De Eerste Kamer heeft vragen gesteld, in aanvulling op mijn brief van 3 oktober 2008 aangaande de Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders (COM (2008) 124 def) en de bijbehorende BNC-fiche. Het voorstel betreft voorschriften inzake etikettering, verpakking en andere aanbiedingsvormen. In deze brief geef ik antwoord op de door u gestelde vragen.

1

De commissie ontvangt graag een gedetailleerde beschrijving van de dagelijkse praktijk ten aanzien van diervoeders. In het bijzonder heeft de commissie belangstelling voor (de toekomst van) de samenwerking tussen douane en de VWA bij het lossen van containers met diervoeders in de haven van aankomst. In aansluiting wil de commissie graag geïnformeerd willen worden over de keten van invoer van diervoeders tot aflevering bij de klant.

De invoercontrole van de diervoeders wordt door de Voedsel en Waren Autoriteit (VWA) en de douane gezamenlijk afgehandeld. De douane voert de documentcontrole uit van alle voor invoer aangemelde diervoeders. De VWA voert daarna een steekproefsgewijze overeenstemmings- en materiële controle uit. Voor 2009 is de steekproef voor bulkpartijen op 1% gesteld en voor additieven op 5%. Verder zijn er voor specifieke producten (zoals momenteel voor melk- en sojaproducten uit China in verband met de melamineproblematiek) extra EU-beschikkingen van kracht. Voor de «melamine-beschikking» vindt er momenteel een 100% materiële controle uit. Dit betekent dat elke partij – die onder de beschikking valt – op melamine wordt onderzocht.

Verder maakt de VWA bij de importcontrole gebruik van de database van de douane om risicoproducten breed te kunnen screenen.

Voor informatie over de keten van invoer tot aflevering bij de klant verwijs ik u naar een risicobeoordeling van de diervoedersector die beschikbaar is op de website van de VWA.

2

Bij het antwoord onder punt 5 is volgens de commissie niet ingegaan op de door haar gevraagde toezegging om, op het moment dat helder is geworden wat de gevolgen zijn voor de controle door de VWA, dit aan de commissie te melden. Tevens mist de commissie in dit punt de beantwoording van de vraag of er sprake is van een eenduidige verantwoordelijkheidsverdeling van de ministeries van LNV, VWS voor de VWA.

Jaarlijks verzoekt het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) de VWA een offerte uit te brengen voor werkzaamheden die de regelgeving aangaande diervoeders met zich meebrengt. In het licht van het beschikbare budget wordt dit toezicht ingericht op basis van risico's voor de veiligheid van de diervoeders en bestaande naleving door het bedrijfsleven. Naar verwachting zal de Verordening betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders (etiketteringsverordening) hierin geen verandering aanbrengen.

Voor wat betreft de gevolgen van voornoemde verordening op de controle door de VWA zal ik niet afwijken van mijn gewoonte om – wanneer de situatie hiertoe aanleiding geeft – de Kamer te informeren. De diervoederregelgeving, waaronder de etiketteringsverordening, valt onder mijn verantwoordelijkheid. De verantwoordelijkheidsverdeling tussen de

ministeries van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) en LNV is daarmee eenduidig voor de VWA.

3

In het antwoord op vraag 6 is naar de mening van de commissie niet ingegaan op de door haar noodzakelijk geachte analytische verificatie van wat de etikettering weergeeft. Zij vraagt derhalve om een aanvullende beantwoording.

De controles op het gebied van de diervoeders zijn, zoals vermeld risico-gebaseerd, waarbij met name voedselveiligheid en diergezondheid leidend zijn. Vanaf 2009 zal de VWA in haar controles ook diervoeders onderzoeken op de samenstelling, waarbij met name gekeken zal worden naar gehalten van additieven, die in verkeerde dosering tot diergezondheids- en dierenwelzijnsproblemen kunnen leiden.

4

Voor wat betreft de beantwoording van vraag 8 bevat de brief slechts een verwijzing naar het antwoord op vraag 7. Laatstgenoemd antwoord gaat naar het oordeel van de commissie onvoldoende in op de zogeheten «witte vlekken» in de handhaving. De commissie verzoekt daarom ook op dit punt om een aanvullende beantwoording.

Ten aanzien van de door u aangegeven «witte vlekken» in de handhaving, te weten de niet-sluitende controle op de verwerking van afvalstoffen die in het diervoeder terecht kunnen komen, kan ik u mededelen dat deze mogelijke bedreiging van de voedselveiligheid dan wel diervoederveiligheid bij mijn ministerie in beeld is.

De afgelopen jaren is gewerkt aan een duidelijkere regelgeving van diervoeders en afvalstoffen. Ten behoeve van de eenduidigheid in regelgeving is in de Wet milieubeheer de bepaling opgenomen dat als het gaat om de opslag, transport en documentatie voor afvalstoffen – die als diervoeder worden ingezet – in eerste instantie de Kaderwet diervoeders van toepassing is.

Wanneer deze diervoeders op basis van deze Kaderwet uiteindelijk toch ongeschikt blijken, vallen zij automatisch terug onder de Wet milieubeheer.

Daarnaast is er sinds 2006 een samenwerkingsovereenkomst tussen de Vrom-inspectie en de VWA. In deze overeenkomst is onder andere opgenomen dat informatie over verdachte partijen – zoals afgekeurde partijen diervoeder die als afval behandeld moeten worden – onderling uitgewisseld wordt, zodat de controle op deze partijen gewaarborgd blijft.

Tot slot geldt ten algemene dat op basis van de analyse van de diervoederketen die door de VWA in 2003 is uitgevoerd alsmede op basis van de risico-analyse in het kader van programmatisch handhaven de intensiteit van het toezicht op de diverse schakels van de diervoederketen is afgestemd op de mate waarin er risico's bestaan voor de veiligheid van het diervoeder.

5

Is het naar uw oordeel juist naar aanleiding van het antwoord op vraag 9 te concluderen dat de Taskforce Diervoeder onkundig of onwetend was van het eerder bekende voornemen van de Europese Commissie ten aanzien van het voorliggend voorstel.

Het is mijn gewoonte om bij voornemens van de Europese Commissie of het Parlement tot nieuwe regelgeving stakeholders en inspectiediensten te consulteren over de gevolgen van dergelijke nieuwe regelgeving voor het toezicht dan wel voor het bedrijfsleven.

In dit specifieke geval is de VWA geconsulteerd en was dien ten gevolge op de hoogte van deze voorgenomen regelgeving.

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,
G. Verburg

BRIEF VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN VOEDSELKWALITEIT

Den Haag, 6 februari 2009

De vaste commissie voor Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit van de Eerste Kamer heeft in haar vergadering van 18 november 2008 met belangstelling kennis genomen van de beantwoording in uw brief van 3 oktober 2008 van de op 3 juni 2008 door de commissie gestelde vragen naar aanleiding van het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders (COM (2008) 124 def).

Na van de beantwoording kennis te hebben genomen is het de commissie voor Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit nog onduidelijk hoe de controle op diervoeders vanwege de overheid plaatsvindt. Ondanks de in de beantwoording opgenomen verwijzing naar publicaties en toevoeging van het rapport VR 2008-013¹ van het Landbouweconomisch Instituut (LEI) bestaan bij de commissie op dit punt nog de nodige vragen. Voor zover de commissie heeft kunnen nagaan controleert de Voedsel en Waren Autoriteit (VWA) momenteel de aan de etikettering van diervoeders gestelde eisen niet meer aangezien 93% toch wordt goedgekeurd.

In verband met het voorgaande ontvangt de commissie graag een gedetailleerde beschrijving van de dagelijkse praktijk ten aanzien van de import van diervoeders. In het bijzonder heeft de commissie belangstelling voor (de toekomst van) de samenwerking tussen de douane en de VWA bij het lossen van containers met diervoeders in de haven van aankomst. In aansluiting daarop zou de commissie graag geïnformeerd willen worden over de keten van invoer van diervoeders tot aflevering aan de klant. In uw antwoord onder punt 4 is met betrekking tot het voorgaande indirect het een en ander aangegeven, maar naar de mening van de commissie is daarbij onvoldoende aandacht geschonken aan de eigenstandige verantwoordelijkheid van de VWA op basis van deze verordening. Op dit punt wordt de commissie naast de reeds verstrekte informatie over de gang van zaken in crisissituaties ook nog graag geïnformeerd over de gang van zaken onder normale omstandigheden.

Bij het antwoord onder punt 5 is volgens de commissie niet ingegaan op de door haar gevraagde toezegging om, op het moment dat helder is geworden wat de gevolgen zijn voor de controle door de VWA, dit aan de commissie te melden. Tevens mist de commissie in dit punt de beantwoording van de vraag of sprake is van een eenduidige verantwoordelijkheidsverdeling van de ministeries van LNV en VWS voor de VWA.

In het antwoord op vraag 6 is naar de mening van de commissie niet ingegaan op de door haar noodzakelijke geachte analytische verificatie van wat de etikettering weergeeft. Zij vraagt derhalve om een aanvullende beantwoording.

Voor wat betreft de beantwoording van vraag 8 bevat de brief slechts een verwijzing naar het antwoord op vraag 7. Laatstgenoemd antwoord gaat naar het oordeel van de commissie onvoldoende in op de zogeheten «witte vlekken» in de handhaving. De commissie verzoekt daarom ook op dit punt om een aanvullende beantwoording.

Is het naar uw oordeel juist naar aanleiding van het antwoord op vraag 9 te concluderen dat de Taskforce Diervoeder onkundig of onwetend was van het eerder bekende voornemen van de Europese Commissie ten aanzien van het voorliggende voorstel?

¹ LEI rapport «Financiële lasten nieuwe EU verordening diervoederetikettering, Lastenverzwaring van de diervoedersector en de overheid, juli 2008.

De leden van de commissie LNV van de Eerste Kamer der Staten-Generaal zien de antwoorden op de gestelde vragen en de reactie op de gemaakte opmerkingen met belangstelling tegemoet.

De voorzitter van de vaste commissie voor Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,
E. Schuurman